

ROHATNIK (1) *sb m*

N pl rohatnicy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Żołnierz walczący rohatyną: Pilani qui pilis pugnabant, Rohátnicy/ Ízáfelnicy. Mącz 299d.

Synonim: szafelnik.

MN